

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/17/2017
Identifikačné číslo spisu: 7615010203
Dátum vydania rozhodnutia: 01.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viliam Dohňanský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7615010203.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 1. júna 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného V. Q. , pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 8. decembra 2016, sp. zn. 6To/103/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. Q. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 23. marca 2016, sp. zn. 3T/38/2015, uznal za vinného obvineného V. Q. z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

bod 1/

dňa 13. júna 2012 v Spišskej Novej Vsi v hoteli Metropol pod zámienkou kúpy rekreačnej chaty v obci Hnilčík v lokalite Bindt, okres Spišská Nová Ves, uzatvoril s poškodeným Q. N. zmluvu o pôžičke peňazí, na základe ktorej mu aj v uvedený deň poškodený vyplatil hotovosť vo výške 25 000 Eur s tým, že požičanú hotovosť mu v lehote jedného mesiaca od ich poskytnutia, najneskôr do 12. 7. 2012 vráti, pričom už v čase jej podpísania bol prinajmenšom uzrozumený s tým, že poskytnuté peniaze mu nevráti, pretože vedel o tom, že nedisponuje dostatočným majetkom ani pohľadávkami a to ani očakávanými v krátkej budúcnosti, ktorými by tento záväzok vedel splniť, pričom mu tieto ani v dohodnutej dobe nevrátil, čím takto poškodenému Q. N. spôsobil škodu vo výške 25 000 Eur,

bod 2/

v dňoch 8.8.2012, 16. 8. 2012 a 21.8.2012 v Spišskej Novej Vsi na G., v predajni spoločnosti Q., Spišská Nová Ves, v podvodnom úmysle prevzal stavebný materiál - strešnú fóliu zn. JUTADACH 135, tepelnú izoláciu zn. ROCKMIN a asfaltovú strešnú krytinu zn. IKO CAMBRIDGE 49 s príslušenstvom so sľubom, že zaň zaplatí dňa 22. 8. 2012, nezaplatil za neho ani v lehote splatnosti faktúry dňa 14. 1. 2013, pričom konal s vedomím, že za tento stavebný materiál nezaplatí a za ktorý ani doposiaľ nezaplatil,

čím pre spoločnosť Q., Spišská Nová Ves, G., spôsobil škodu vo výške 5 898,78 Eur.

Bol mu za to uložený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Voči predmetnému rozsudku sa obvinený odvolal a Krajský súd v Košiciach uznesením, č. k. 6To/103/2016-401, zo dňa 8. decembra 2016 podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného V. Q..

Proti vyššie citovanému rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal obvinený, ako oprávnená osoba, prostredníctvom obhajcu dovolanie. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona a súčasne v súlade s § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu, ale jedná sa len o civilný spor. Orgány činné v trestnom konaní objektívne nezhodnotili všetky skutočnosti a súkromnoprávny charakter základu celého trestného konania. Obvinený v priebehu konania nepoprel skutočnosť, že si finančné prostriedky požičal a následne ich nevrátil, avšak popiera vinu na spáchaní činu spôsobom akým malo dôjsť k jeho spáchaniu. Nebol naplnený obligatórny znak skutkovej podstaty, t.j. subjektívna stránka trestného činu podvodu - zavinenie a úmysel. Keďže súd nemal za preukázaný úmysel spáchania skutku, mal vychádzať zo zásady ultima ratio, teda subsidiarity trestného postihu. V súvislosti s výpoveďou svedka Q., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 24.02.2016 uviedol, že sa nechal oklamať 3 x a stále obvinenému veril ako i v súvislosti s tým, že p. N. nadobudol dojem o obvineného insolventnosti poukázal na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, teda „práva patria bdelym“.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor podaním zo dňa 03.03.2017, ktorý uviedol, že vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvého a druhého stupňa považuje právne posúdenie skutku za správne a v súlade so zákonom. Skutkové zistenia vychádzajúce z dokazovania vykonaného okresným súdom, podľa ktorých obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, poskytli spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona. Nie je možné súhlasiť s názorom obvineného, že v danom prípade nebola naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo dokázané, že obvinený nemal žiaden príjem a nemal ani žiadne finančné zdroje, či záruky do budúcnosti, ktoré by mu dovoľovali uhradiť zapožičané finančné prostriedky alebo prevzatý materiál, a to nielen ihneď, ale ani v blízkej budúcnosti. U obvineného nejde o prípad kriminalizácie menej závažnej trestnej veci už len s ohľadom na škodu presahujúcu 30 000 Eur. Práveže škoda, ktorá odôvodnila posúdenie spáchaného trestného činu obvineného ako zločin, je najvýraznejším znakom osobitosti a závažnosti prípadu. Obvinený tak v prípade požičania si finančných prostriedkov ako i v prípade prevzatia stavebného materiálu presvedčivým postojom vyvolal dojem solventnosti a zatajením svojho skutočného finančného stavu uviedol poškodené subjekty do omylu v otázke splatenia svojich záväzkov v záujme získania neoprávnenej výhody. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť z dôvodu, že neboli splnené dôvody dovolania podľa 371 Tr. por..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa tiež obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania uvedená v prvej vete § 372 ods. 1 Tr. por., keďže obvinený pred podaním

odvolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371, ako ho uviedol obvinený.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolacie argumenty obvineného preukazujúce, podľa jeho názoru, existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sú v podstate totožné, aké uvádzal aj vo svojom odvolaní. Tvrdenia obvineného uvedené v jeho dovolaní smerujú proti správnosti zisteného skutkového stavu súdmi nižších stupňov, a to proti preukázaniu subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, a teda že pri trestnom čine podvodu súd nemal náležite za preukázaný úmysel a zavinenie.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dovolací súd nemôže skúmať a spochybňovať skutkové zistenia tak, ako ich namieta obvinený vo svojom dovolaní a ani prostredníctvom tohto dôvodu nemožno nahrádzať iné mimoriadne prostriedky ako napríklad obnovu konania. Dovolanie nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení, ktoré urobil okresný a krajský súd pri svojom rozhodovaní.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd skúmal, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne subsumovaný pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Vo vzťahu k zistenému skutku, ktorým je dovolací súd viazaný, je možné namietať výlučne vady právne, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný. Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom obvineného, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu a že sa jedná sa len o civilný spor, nakoľko súdy nižšej inštalcie ustálili, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku a zodpovedá tomu i jeho právna kvalifikácia, bez ohľadu na presvedčenie obvineného, že nebola naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podvodu.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

S poukázaním na naplnenie subjektívnej stránky predmetného trestného činu je potrebné poukázať na skutočnosť, že motív obvineného a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky obvineného, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu. Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní, predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa (ZSP 40/2010).

Na základe vyššie uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v konaní nebol naplnený dovolací dôvod uvedený obvineným v dovolaní v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného V. Q. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.